

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119217963
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119217963.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanej: H. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. Z. XXX/XX, XXX XX Z., v spore o zaplatenie 447,21 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/257/2019 - 63 zo dňa 29.06.2020 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku IV. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne zo sumy 447,21 eur odo dňa 02.01.2018 do zaplatenia a náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 48,90 eur. Druhým výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 279,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy odo dňa 02.01.2018 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 20 eur splatných vždy do 25. dňa toho - ktorého mesiaca vopred, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok. Tretím výrokom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Ďalším výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaviazat' žalovanú zaplatiť mu sumu 447,21 eur s príslušenstvom. Nárok odvodzoval od Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu dňa 22.02.2017, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 500 eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach v počte 24 vo výške 25,61 eur.

3. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila, na pojednávaní požiadala o možnosť splatiť priznanú sumu v mesačných splátkach po 15 až 20 eur.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 52 ods. 1,3 a 4; § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka; § 1 ods. 2; § 9 ods. 1, 2; § 11 ods. 1, 2 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. zistil, že dňa 20.02.2017 bola medzi žalobcom a žalovanou podpísaná Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 500 eur, ktorý sa zaviazala splácať pri úrokovej sadzbe 20,66 % ročne v mesačných splátkach v počte 24, vo výške 25,61 %. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky pre Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi celkovú sumu 220,01 eur. Listom zo dňa 07. decembra 2017 žalobca úver zosplatnil a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy v lehote do

pätnástich dní od doručenia oznámenia. Pokusom o zmier zo dňa 16.01.2018 vyzval žalobca žalovanú na zaplataenie dlžnej sumy, k úhrade dlžnej sumy však zo strany žalovanej nedošlo.

5. Ďalej konštatoval, že žalovaná na pojednávanií uviedla, že úver so spoločnosťou PROFI CREDIT uzatvorila z dôvodu, že potrebovala kúpiť posteľ svojim deťom, žalobcovi nedoručovala žiadne doklady o svojom príjme. Uviedla len, aký je jej príjem, aké sú jej výdavky, zarábala zhruba 400 eur, bola zamestnaná, v tom čase bývala u svojho brata s tromi maloletými deťmi, nakoľko manžel ju opustil. Toho času je na materskej dovolenke a jej príjem predstavuje 400 eur, má 3 maloleté deti, bratovi prispieva na domácnosť, ako aj na stravu. Požiadala súd o mesačné splátky vo výške 15 až 20 eur, ktoré bude poukazovať vždy do 25. dňa v mesiaci. Vo vzťahu k zisťovaniu bonity žalovanej žalobca uviedol, že týmto smerom vyhodnotil všetky informácie podľa jednotlivých záznamov. Predložil súdu výplatnú pásku žalovanej za rozhodné obdobie, výpisy z účtu, ako aj vyplnenú žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, z ktorej vyplývajú jednotlivé mesačné príjmy a výdavky žalovanej. V písomnom podaní zo dňa 19.06.2020 žalobca netrval na zaplataení zmluvnej pokuty a rovnako aj žalobný návrh vzal späť v časti náhrady nákladov spojených s mimosúdnym vymáhaním pohľadávky. V tejto časti žiadal konanie zastaviť.

6. Konštatoval, že vykonaným dokazovaním zistil, že bola medzi stranami sporu uzavretá Zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca žalovanej poskytol úver vo výške 500 eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach v počte 24, vo výške 25,61 eur. Z dôvodu nesplnenia si povinnosti žalovanej, žalobca úver zosplatalil a vyzval žalovanú na zaplataenie dlžnej sumy.

7. Prvoinštančný súd preskúmal Zmluvu o úvere a zistil, že táto neobsahuje podľa § 9 ods. 2 písm. k) z. č. 129/2010 Z.z. všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Poukázal na článok 7 uvedenej zmluvy. Bol toho názoru, že táto zmluva v rámci predpokladov použitých pre výpočet RPMN neobsahuje všetky vstupné údaje, ktoré použil žalobca ako veriteľ pri poskytovaní úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia náležitej ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sa prejavujú aj tým, že okrem povinného údaju o RPMN je nevyhnutné uviesť aj všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN. Mal za to, že v predmetnej úverovej zmluve tieto chýbajú. S poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) z. č. 129/2010 Z.z. považoval predmetnú úverovú zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkovú. Preto žalobu zamietol v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplataenia vyššej sumy, ako rozdielu medzi poskytnutou výškou úveru a úhradami už zrealizovanými. Na podporu svojho názoru poukázal na rozsudok NS SR vo veci 7Sžo/61/2015, ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/59/2017, 3Co/7/2017. Neuvedenie zákonných náležitostí v zmluve o úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú v zmysle článku 23 Smernice 2008/48. S poukazom na článok 10 ods. 2 Smernice o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa zmluva bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, ak ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku (poukázal na rozsudok Súdneho dvora - tretia komora z 09.11.2016 vo veci C-42/15). Konštatoval tak, že v zmluve neboli uvedené predpoklady použité pre výpočet RPMN, pretože text, ktorý je v tejto súvislosti uvedený v rámci zmluvy, nespĺňa zákonnú požiadavku uvedenia predpokladov použitých pre výpočet RPMN, ako samotnej zmluvnej náležitosti zmluvy, lebo predpoklady majú byť vyjadrené numericky pre konkrétnu zmluvu, a to s následkom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

8. Keďže súd prvej inštanície úver poskytnutý žalobcom žalovanej považoval za úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) z. č. 129/2010 Z.z., zaviazal žalovanú zaplataiť rozdiel medzi reálne čerpanými finančnými prostriedkami a úhradami, ktoré poukázala žalobcovi, teda sumu 279,99 eur (poskytnutý úver 500 eur - úhrady 220,01 eur). K priznanej sume priznal aj úrok z omeškania od 02.01.2018 (keďže zosplataenie Listom zo dňa 07.12.2017 bolo žalovanej doručené 13.12.2017, uplynutím 15 dní sa táto dostala do omeškania).

9. Súd z dôvodu nepriaznivej finančnej a majetkovej situácie žalovanej, ktorá má tri maloleté deti, dosahuje príjem 400 eur, býva u brata, ktorému uhrádza náklady spojené s bývaním, povolil jej priznanú sumu zaplataiť v splátkach po 20 eur majúca za to, že majetková sféra žalobcu ako podnikateľského subjektu nebude povolením splátok dotknutá.

10. Vzhľadom na prijatý záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru bol žalobný návrh žalobcu v prevyšujúcej časti ako nedôvodný zamietnutý.

11. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby, a to čo sa týka zaplata zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne z dlžnej sumy a náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatňovaním pohľadávky vo výške 48,90 eur, súd prvej inštancie konanie postupom podľa § 144 a § 145 CSP zastavil.

12. Súd prvej inštancie výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 2 a § 256 CSP konštatovaním, že žalobca bol v prevažnej väčšine neúspešný (v časti zastavené konanie a v časti zamietnutá žaloba), preto nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej ich náhradu nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy zo spisu nevyplývajú.

13. Proti uvedenému rozsudku, a to čo do výroku III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a súvisiaceho výroku IV. o trovách konania, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal, že prvoinštančný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na § 9 ods. 2 písm. k) a Prílohu č. 2 k z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tvrdiac, že v predmetnej Zmluve, a to v bode 5 - údaje o spotrebiteľskom úvere, sú uvedené všetky vstupné informácie pre výpočet RPMN. Zrekapituloval údaje uvedené v zmluve, preto mal za to, že nie je možné zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Odvolanie proti výroku o trovách konania odôvodnil tým, že ide o závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej. Odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť, vyhovieť upravenému petitu a priznať mu náhradu trov konania tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho.

14. K odvolaniu žalobcu sa žalovaná nevyjadrila.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

16. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, a to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (vid' rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

17. Keďže odvolanie nebolo podané proti I. a II. výroku rozsudku súd prvej inštancie, tieto výroky v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP, nadobudli právoplatnosť. Odvolací súd preto posudzoval správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v prevyšujúcej časti, a to čo sa týka výrokov III., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a IV. o trovách konania.

18. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere: uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. k) z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov).

19. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) (§ 11 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z.).

20. V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 220 ods. 2 CSP).

21. Odvolací súd uvádza že správne súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvný vzťah, uzavretý stranami sporu dňa 22.02.2017 - Zmluva o spotrebiteľskom úvere, ako vzťah spotrebiteľský. Rovnako správne konštatoval, že v takejto úverovej zmluve musia byť uvedené, okrem iných zákonných údajov, aj všetky predpoklady podľa § 9 ods. 2, písm. k) z. č. 129/2010 Z.z. V odôvodnení napadnutého rozsudku však prvoinštančný súd opomenul konkretizovať, ktoré obligatórne náležitosti v prejednávanej Zmluve chýbajú. Je preto nutné odvolacím súdom uviesť, že v odôvodnení napadnutého rozsudku nebolo súdom prvej inštancie konkretizované, ktoré zákonom predpísané náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2, písm. k) cit. zákona v Zmluve o úvere, uzavretej stranami sporu dňa 20.02.2017, chýbajú. Iba všeobecné konštatovanie o chýbajúcich obligatórnych náležitosti, bez výslovného uvedenia, o ktoré náležitosti ide, na riadne preverenie správnosti napadnutého rozhodnutia nepostačujú ani na to, aby odvolací súd mohol vo veci zaujať jednoznačné stanovisko, či úvahy prvoinštančného súdu sú správne.

22. Nie je preto možné posúdiť, či odvolanie žalobcu je, alebo nie je dôvodné, keďže nie je rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu riadne odôvodnený.

23. Odvolací súd poukazuje na to, že odôvodnenie rozsudku je veľmi dôležitou jeho súčasťou, pretože z neho musí vyplývať, z čoho súd vychádzal pri hodnotení dôkazov a ktoré skutkové tvrdenia strán boli nimi potvrdené alebo vyvrátené. Odôvodnenie pritom nie je súhrnom súdneho spisu, preto sa v ňom nemajú opisovať kompletne výpovede, ani napr. texty listinných dôkazov. Obsahom hodnotenia dôkazov je opísanie úvahy súdu o tom, ktorý z vykonaných dôkazov považuje za hodnoverný a ktorý nie, aké zistenia vyvodil z dôkazov, ktoré si odporujú alebo sa vylučujú. Tiež uvedie, ktoré dôkazy neboli vykonané a z akého dôvodu. Je vhodné najprv uviesť dôkazy, z ktorých vyplynuli rozhodujúce čiastkové skutkové zistenia. V prípade rozporov súd odôvodní, prečo konkrétny dôkaz považuje za vierohodný a iný nie. Je potrebné vychádzať zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v článku 15 základných princípov CSP a v § 191 ods. 1 CSP. Nie je pritom prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom (pozri nálež I. ÚS/114/2008).

24. Keďže v odvolaní bolo namietané aj nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Keďže v rozsudku prvoinštančný súd neuviedol, aké náležitosti k výpočtu RPMN v Zmluve chýbajú, nie je možné posúdiť, či správne vec právne posúdil.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo nutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a postupom podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť v rozsahu zrušenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne vyhodnotiť, či Zmluva o spotrebiteľskom úvere, uzavretá stranami sporu dňa 22.02.2017 splna alebo nespĺňa všetky obligatórne náležitosti v zmysle ustanovení z. č. 129/2010 Z.z., podrobne vyhodnotiť odvolacie námietky žalobcu, ktorý tvrdí, že v zmluve nechýbajú žiadne zákonné náležitosti a svoje závery riadne pojať do odôvodnenia rozsudku tak, aby v prípade odvolania bolo možné posúdiť jeho myšlienkové pochody a prijaté závery. V novom rozhodnutí opätovne rozhodne aj o všetkých trovách konania.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).